

Bouwhistorische verkenning met waardenstelling

**Tiendweg 27A, Krimpen aan den Lek
Gemeente Krimpenerwaard (ZH)**

Colofon

Projectnummer	A0567
In opdracht van	A. van der Basch
Auteur	M.C. van Dam
Redactie	S. Moerman
Versie	1.2
Status	definitief

© IDDS Archeologie en Bouwhistorie

Noordwijk, april 2021

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

INHOUDSOPGAVE:

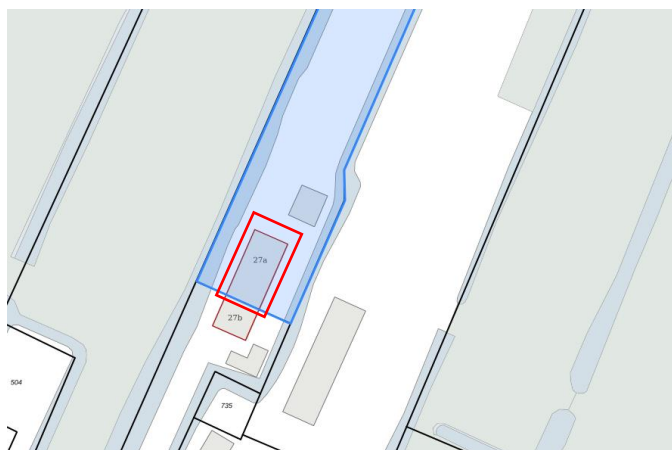
1. VOORWOORD	3
2. HISTORISCHE INLEIDING EN BOUWHISTORISCHE SYNTHESE OP HOOFDLIJNEN	4
3. BESCHRIJVING HUIDIGE SITUATIE.....	7
3.1. Algemeen	7
3.2. Exterieur.....	8
3.3. Interieur en constructies	11
4. WAARDERING EN WAARDENSTELLINGEN	15
4.1. Algemeen	15
4.2. Methodiek.....	15
4.3. Waardering.....	16
5. WAARDESTELLINGEN	18
6. BRONNEN	20

1. Voorwoord

In opdracht van A. van der Basch te Krimpen aan den Lek heeft IDDS Archeologie en Bouwhistorie op 9 april 2021 een bouwhistorische verkenning uitgevoerd naar een deel van de voormalige stal aan de Tiendweg 27A te Krimpen aan den Lek. Het pand staat kadastraal bekend als: Krimpen aan den Lek, sectie B 463. Het pand heeft geen status van monument. Aanleiding voor dit onderzoek zijn de herontwikkelingsplannen voor dit deel van het gebouw, dat thans als woonhuis in gebruik is. Het onderzoek nam een dagdeel in beslag en kende een non-destructief karakter. Voorafgaande het veldwerk en tijdens de uitwerking is enig historisch onderzoek verricht in algemeen toegankelijke bronnen.

Noordwijk, 12 april 2021

Michel van Dam, bouwhistoricus BNB

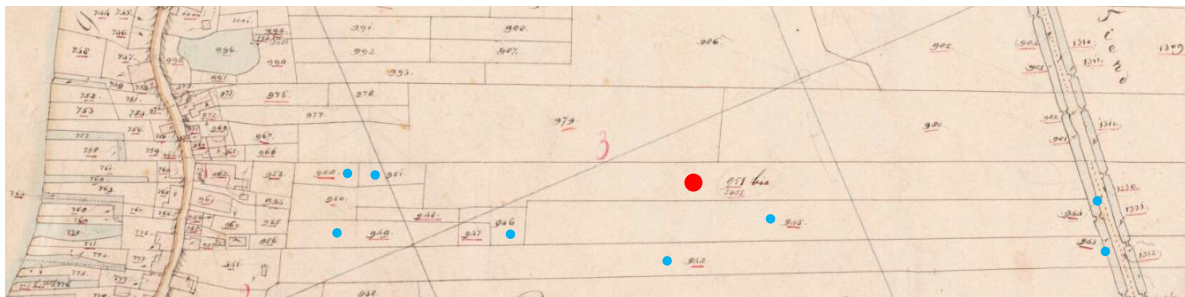
Figuur 1: Uitsnede uit de huidige kadastrale legger. Het perceel (dat ver voorbij de uitsnede doorloopt) is met het blauwe kader aangegeven. Het bouwvolume is één geheel maar bestaat uit twee woonunits: nummers 27A (in het rode kader) en 27B. Het woonhuis met nummer 27B is niet bezocht. (Bron: Perceelloep.nl)

2. Historische inleiding en bouwhistorische synthese op hoofdlijnen

2.1.1. Historische inleiding

De historie van de Zuid-Hollandse plaats Krimpen aan den Lek wordt, zoals de naam al doet vermoeden, bepaald door de rivier de Lek.¹ Deze rivier is een voortzetting van de Nederrijn die zich met de Noord verenigt en zich als Nieuwe Maas in westelijke richting voortzet. Rond de elfde eeuw werd gestart met de ontginning van het gebied. Haaks op de rivier groef men evenwijdige sloten waardoor een landschap ontstond met langgerekte percelen die door sloten werden gescheiden. Om het ontginningsgebied tegen wateroverlast te behoeden werden dijken aangelegd. Aan deze dijken ontstonden nederzettingen die zich gaandeweg ontwikkelden tot kleine steden of dorpen, zoals Krimpen aan den Lek. De dorpen worden ook in onze tijd nog door lintbebouwing gekenmerkt.

Het gebied waar Tiendweg 27A-B in werd gebouwd was in de zeventiende eeuw onderdeel van agrarisch gebied ten noorden van het dijklint *Krimpen op de Lek*. Dit gebied werd drooggemaakt door twee molens, de Lage Molen en de Hoge Molen. Het gebied, dat vrijwel geheel in gebruik was als weiland, werd omkaderd door het dijklichaam en de Tiendweg, die op een veenkade was aangelegd, en aan weerszijden werd begrensd door een ontginningsssloot. Over de verdere ontwikkeling van het gebied is binnen de kaders van het onderzoek weinig interessante informatie gevonden. Er is sprake van voortdurende agrarische activiteiten en enige ontwikkeling in de bebouwing die gaandeweg de negentiende en twintigste eeuw werd vernieuwd.

Figuur 2: Uitsnede uit de kadastrale kaart die omstreeks 1811-1832 werd gemaakt. Duidelijk zichtbaar is het onregelmatige verloop van het dijklichaam, de strakke Tiendweg en de zeer langgerekte kavels. De locatie waar Tiendweg 27A-27B werd gebouwd is met de rode stip gemarkeerd en was in bezit van Alieda de Vries. De blauwe stippen markeren het overige bezit van Alieda in deze omgeving. (RCE)

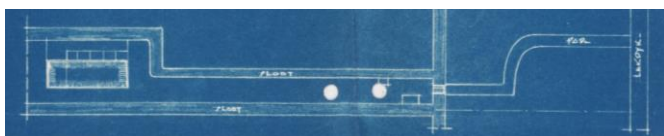
In de periode dat de eerste kadastrale kaart werd vervaardigd, tussen 1811 en 1832, is het perceel waar later Tiendweg 27A-27B werd gebouwd, volgens de Oorspronkelijke Aanwijzende Tafel (OAT) geheel in gebruik als *weiland*.² Het staat op de kaart ingetekend met nummer 951 *bis* en is in eigendom van *Alieda de Vries, huisvrouw van Herman Boon*. Het perceel is niet het enige dat zij in bezit heeft. Uit de OAT blijkt dat zij ook de percelen 942 (weiland), de *watering* met nummer 943, het *bosch hakhout* 944, de weilanden 945/946/949 en 95, en het hakhoutbosje 952 in bezit heeft. Er zijn geen aanwijzingen dat zij in de nabijheid van haar weilanden woonde. Wel is bekend dat zij in Krimpen aan den Lek woonde. De ontsluiting van de weilanden was geheel via de Tiendweg.

¹ Deze paragraaf is gebaseerd op De Boer 2015 en <https://geschiedenisvanzuidholland.nl/locatie/krimpen-aan-de-lek-en-lekkerkerk>

² Beeldbank RCE, Krimpen aan den Lek, sectie A, blad 02.

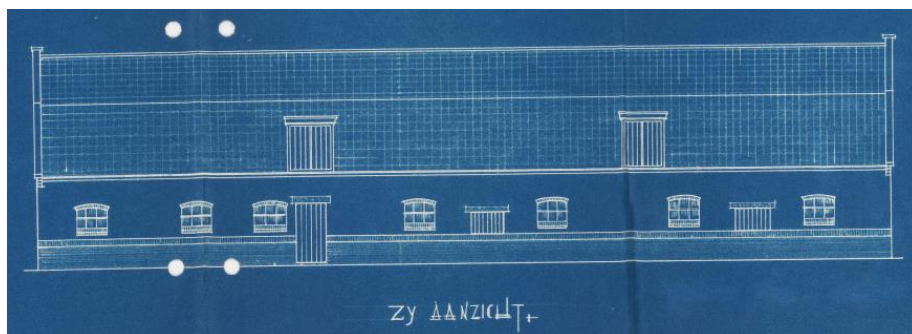
2.1.2. Tiendweg 27A-B

In 1931 werd op het perceel dat zich vanaf de poldersloot langs de Lekdijk uitstrekte tot aan de Tiendweg een nieuwe stal voor koeien en varkens gebouwd. Opvallend is dat het te bebouwen perceel niet vanuit de Tiendweg ontsloten werd, maar middels een pad dat aansloot op de Lekdijk. Het ontwerp voor het bedrijfsgebouw werd geleverd door de in Ouderkerk aan de IJssel wonende D. Burger, die onder zijn signatuur op de bouwtekening de afkorting *Arch*t, architect, aanbracht. Over D. Burger kon binnen de kaders van het onderzoek weinig informatie worden achterhaald. Het blijft dan ook onduidelijk of Burger daadwerkelijk een opleiding tot architect had gevolgd, of dat hij (net als zovele tijdgenoten) een ontwerpende aannemer was die zich deze titel had toebedeeld, iets dat niet ongebruikelijk was in die periode.³

Figuur 3: De situatietekening op het ontwerpplan van Burger. (BWT)

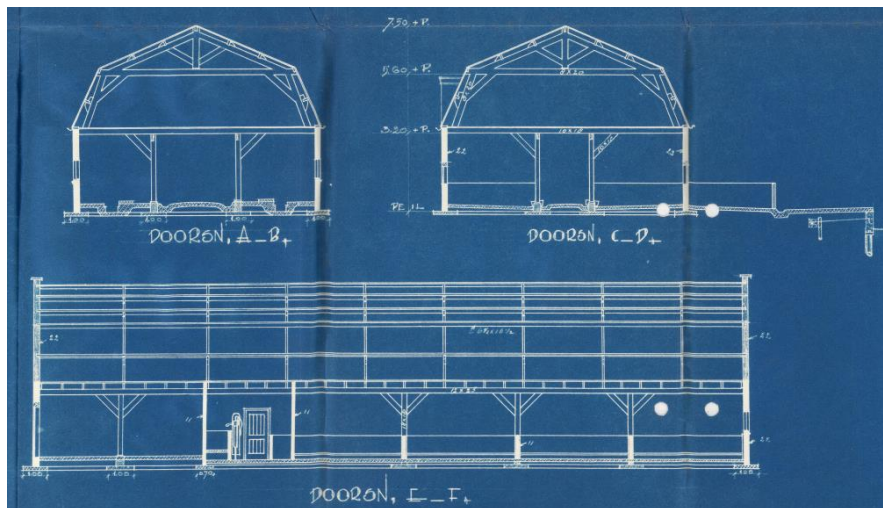
Burger tekende een ontwerp dat traditioneel van opzet en detaillering was, sober maar ook zeker zorgvuldig. De sobere vormgeving van de gevels, uitgevoerd in schoonmetselwerk, werd op eenvoudige wijze verlevendigd door de witgeschilderde betonnen lateien waaronder de openingen van de stal-, hijs- en hooideuren waren geplaatst. Het wit schilderen van de lateien was ook functioneel, omdat hiermee de openingen ook 's nachts zichtbaar waren door de reflectie van het maanlicht. De stalramen en -deuren waren weinig bijzonder. Burger putte hiervoor uit materiaal dat algemeen voorhanden was.

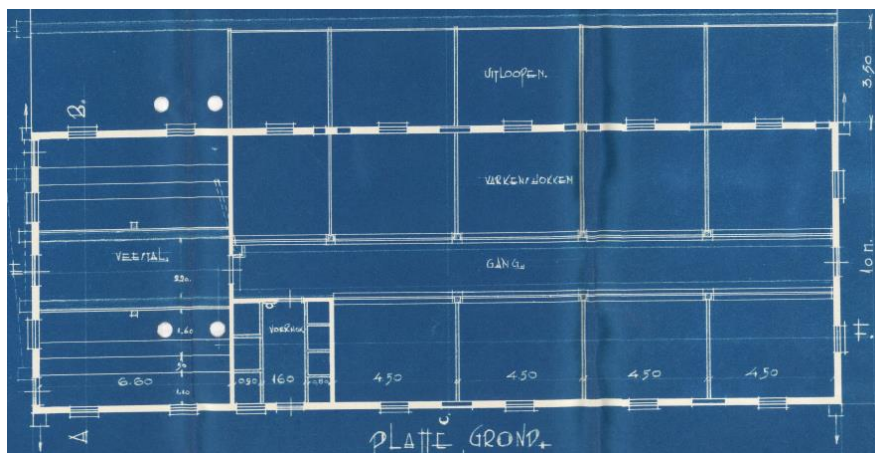
Figuur 4: Uitsneden uit de ontwerp-tekening die D. Burger maakte. De architectonische vormtaal is traditioneel en sober, met enkele eenvoudige verbijzonderingen. (BWT)

³ Burger ontwierp in Oudekerk aan den IJssel twee huizenblokken aan de Dekkerstraat, in opdracht van Adrianus Dekker. Herk 1993, p. 33.

De stal werd driebeukig uitgevoerd waarbij de brede middenbeuk als voergang fungeerde. Voor de draagconstructie werd een samenstel van langsgebinten met standvinken en vloerbalken toegepast, de kap werd uitgevoerd als Mansardekap met afgeschoorde makelaars. In de noordzijde van de stal werden de koeien ondergebracht waardoor de voergang iets breder werd uitgevoerd. De koeien stonden met de koppen gericht op de middenbeuk; langs de zijgevels liep het mestpad dat via de mestdeuren ontsloten was. Het overige deel was bestemd voor de varkens en tevens werd een voerhok afgescheiden in de westelijke zijbeuk, grenzend aan de koestal. Het lijkt erop dat het uiteindelijke gebouw iets afwijkend werd gebouwd dan gepland. De koestal werd groter dan op de ontwerptekening.

Figuur 5: Uitsnede uit de ontwerptekening waarop de constructies en de hoofdopzet duidelijk herkenbaar zijn. (BWT)

Figuur 6: Uitsnede uit de bouwtekening waarop de plattegrond van de stal zichtbaar is. (BWT)

Langs de oostgevel waren tevens enkele uitlopen voor de varkens bedacht. De zolder was in gebruik voor de opslag van hooi, dat via de hooideur op de zolder kon worden gebracht. Nadat de stal haar functie verloor werd het gebouw gesplitst in twee woningen. De structuur die gevormd werd door de hoofdconstructie en het voerhok was bij de verbouwing tot Tiendweg 27A leidend. Het spreekt voor zich dat de aanpassingen conform de eisen en modes van de tijd werden uitgevoerd. Er werd gekozen voor plavuizen op de begane grond, laminaat en zachte vloerbedekking op de zolder en tevens werden gipsplafonds aangebracht. De voormalige mestdeuren werden voorzien van een raamwerk boven een lage, toegevoegde borstwering. Uit deze periode dateert ook het rieten dak.

3. Beschrijving huidige situatie

3.1. Algemeen

Het voormalige stalgebouw is vrijstaand gebouwd op enige afstand van de Lekdijk en op grote afstand van de Tiendweg. Het heeft een diepe, rechthoekige plattegrond en omvat een begane grond en een zolder onder een Mansardedak dat met riet is gedekt. Aan weerszijden van het diepe perceel loopt een ontginnings-sloot. Langs een deel van het pad dat vanaf de Tiendweg leidt naar het gebouw bevindt zich aan weerszijden een windvang, bestaande uit ## bomen die een hoge ouderdom hebben. Een deel van de oever aan de noordelijke sloot is ingericht als fruitboomgaard. Langs deze sloot staan ook enkele knotwilgen die dienen als windvang, maar in vroeger tijden ook geriefhout zullen hebben geleverd.

Figuur 7: Zicht op het pad naar de Tiendweg.

Figuur 8: De fruitbomen, rechts zijn nog net de knotwilgen zichtbaar.

3.2. Exterieur

De gevels van het pand zijn met machinaal vervaardigde bakstenen in kruisverband gemetseld en platvol gevoegd met Portlandcement. Alle gevels zijn voorzien van een geschilderde plint en een hoog trasraam waarvoor hardere bakstenen zijn gebruikt. Een rollaag sluit het trasraam af en versterkt hiermee de horizontaliteit van de gevels. De indeling van de gevels is sinds de bouwtijd nauwelijks gewijzigd, de vulling van de gevelopeningen werd wel vernieuwd om het gebouw aan de eisen van het gebruik als woonhuis te laten voldoen.

Van de symmetrische *eindgevel*, die gericht is op de Tiendweg, wordt de vorm bepaald door de karakteristieke vorm van het Mansardedak. Op de begane grond bevindt zich in de centrale as een brede entree (de voormalige toegang tot de voergang) die aan weerszijden geflankeerd wordt door een recent stalraam en een tot venster vermaakte mestdeur. Ter hoogte van de zolder bevindt zich in de centrale as een vermaakt hooiluik dat aan weerszijden geflankeerd wordt door een (mogelijk authentiek) stalen stalraam. In de geveltop is een kruisvormig geleed, gietijzeren rondraam aanwezig dat nog uit de bouwtijd lijkt te dateren. De gevel wordt afgesloten met vlakke windwieren. De aansluiting van de windveren in de nok is met een traditionele gesneden makelaar afgewerkt. De gevelankers die het constructiehout aan het muurwerk koppelen zijn in het zicht. Op de begane grond zijn de duimen van het oorspronkelijke hang- en sluitwerk nog aanwezig.

Figuur 9: Links: opname van de eindgevel. Rechts: vermaakte mestdeuropening. De lekorpel en de lage borstwering werden toegevoegd. De rode lijnen markeren de oorspronkelijke dagkanten.

De éénlaags *linker zijgevel* (o) is in opzet relatief gaaf bewaard gebleven. Eén van de oorspronkelijke stalraamopeningen is vermaakt tot entree en de doorgangen links daarvan, die de stal met de uitlopen verbonden, dichtgezet. De overige grote stalraamopeningen zijn vergroot en er werd een brede doorgang met openslaande tuindeuren aangebracht. De vulling van de gevelopeningen is bij alle openingen vernieuwd. Ook de éénlaags *rechter zijgevel* (o) is in opzet relatief gaaf bewaard gebleven. De indeling wordt gevormd door twee vergrote stalramen een entree die aan weerszijden geflankeerd wordt door verhoogde stalramen. Tevens kan gezegd worden dat geen van de vullingen oorspronkelijk is. In de dagkanten van de entree zijn de duimen aanwezig waarin de oorspronkelijke boven- en onderdeur waren opgehangen. De luifel boven de entree betreft een latere toevoeging. Voorts kan worden gezegd dat de zijgevels worden afgesloten door het dakoverstek.

3.2.1. Fotodocumentatie zijgevels

Figuur 10: Opname van de linker zijgevel in de richting van de Tiendweg. Alle gevelopeningen zijn vermaakt of toegevoegd. De detailfoto toont één van de dichtgezette doorgangen.

Figuur 11: Links: opname van de rechter zijgevel in de richting van de Tiendweg. Rechts: één van de vermaakte gevelopeningen.

Figuur 12: Eén van de duimen waarin de oorspronkelijke staldeur opgehangen was.

3.3. Interieur en constructies

De *indeling* van het interieur dateert vrijwel geheel uit de periode dat de stal tot woonhuis werd getransformeerd. De constructies, het voerhok, de bakstenen scheidingsmuur en de klampdeuren resteren van de oorspronkelijke opzet. De begane grond is verdeeld in twee hoofdruimten, gescheiden door een bakstenen muur. Op de begane grond en op de zolder zijn door het plaatsen van lichte wandjes verschillende ruimten afgescheiden. De aanwezige trappen dateren uit de periode dat de woning tot stand kwam. Over de *afwerking* kan gezegd worden dat deze geheel uit het recente verleden dateert.

Figuur 13: Opname van de begane grond in de richting van de dijk. Het betreft de voormalige koestal. Rechts is een deel van het voerhok zichtbaar, dat net als de rest van het interieur, een recente afwerking heeft.

Figuur 14: Opname van de andere hoofdruimte op de begane grond, in de richting van de dijk.

Bepalend voor de beleving van de ruimte op de begane grond is de uit grenenhout uitgevoerde *hoofddraagconstructie* die bestaat uit twee langsgebinten met standvinken.⁴ De stijlen zijn geplaatst op een gemetselde poer die wordt afgesloten met een houten plank. Enkele stijlen zijn afgesloten als gevolg van het feit dat het vee er tegenaan schuurde. Tevens zijn enkele stijlen voorzien van smeedijzeren haken en kettingen waaraan het vee kon worden vastgemaakt. De *hoofddraagconstructie* is traditioneel van opzet en constructie. De aansluiting van de korbels op de gebintplaten is gezekeerd met houten toognagels, de aansluiting van de korbels op de stijlen is met stalen nagels gezekeerd. Omdat het constructiehout machinaal werd gezaagd, zijn er geen telmerken aangebracht.

Figuur 15: Eén van de gesloten stijlen met ijzerwerk.

De *kapconstructie* bestaat in totaal (inclusief 27B) uit acht Mansardekapsantenn. Karakteristiek zijn de relatief steile spantbenen waardoor de zolderruimte optimaal voor opslag benut kon worden. De aansluitingen van de verschillende constructieonderdelen zijn, in tegenstelling tot de hoofddraagconstructie, niet gezekeerd met houten nagels, maar volledig met stalen nagels. Ook het hout voor de kap werd machinaal gezaagd, en hierom niet voorzien van telmerken.⁵ De kap wordt in horizontale richting verstijfd door gordingen. Om afschuiven te voorkomen zijn onder de gordingen klossen getimmerd.

⁴ Dimensionering constructiehout: stijlen, korbels en vloerbalken 10 cm. x 18 cm.

⁵ Dimensionering constructiehout: spantbenen, dekbalken, makelaars: 8 cm. x 20 cm.

3.3.1. Fotodocumentatie constructies

Figuur 16: Eén van de standvinken en een detail van de aansluiting van het korbeel op de gebintplaat.

Figuur 17: Opname van de zoldervloerconstructie.

Figuur 18: Detailopnames van de kapconstructie.

4. Waardering en waardenstellingen

4.1. Algemeen

De hieronder opgestelde waardering van Tiendweg 27A is gebaseerd op de gegevens die het veldwerk en het beknopte historisch onderzoek hebben opgeleverd. De bouwtechnische staat, gebruikers-, ontwerpbelangen of financiële aspecten zijn niet van invloed op deze waardering. De afweging van deze belangen zal door anderen, bijvoorbeeld het bevoegd gezag, gedaan moeten worden. Hierbij dient wel rekening gehouden te worden met het gegeven dat het aantasten van waardevolle elementen beargumenteerd moet worden naarmate de waarden hoger zijn.

4.2. Methodiek

De waardering is opgesteld op basis van de criteria zoals beschreven in de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek (2009) en omvat de toetsing van de algemene historische waarde, de stedenbouwkundige waarde, de waarde vanuit de architectuurgeschiedenis, de bouwhistorische waarde en waardering van de gebruiksgeschiedenis.

De verschillende onderdelen van het object worden getoetst op de mate van gaafheid en authenticiteit, en de mate van zeldzaamheid.

- Hoge monumentale waarde wordt toegekend aan onderdelen die van fundamenteel belang zijn voor de betekenis van het object. Vanuit bouw- en cultuurhistorisch oogpunt zal gestreefd moeten worden naar volledig behoud van deze onderdelen. Aanpassingen kunnen alleen doorgevoerd worden wanneer de waarde niet wordt aangetast of wanneer deze door de aanpassing worden versterkt. Ingrepen in hoog gewaardeerde elementen moeten met zorg uitgevoerd worden, waarbij de architectuur van het object leidend en maatgevend is.

- Positieve waarde moet worden gezien als basiswaarde en wordt toegekend aan onderdelen die van belang zijn voor het object. Vanuit bouw- en cultuurhistorisch oogpunt zal gestreefd moeten worden naar zoveel mogelijk behoud van deze objecten. Aanpassing kunnen doorgevoerd worden wanneer de monumentale waarde van het geheel niet wordt aangetast.

- Indifferentie waarde wordt toegekend aan onderdelen die van weinig tot geen belang zijn voor het object. Elementen die indifferent gewaardeerd worden kunnen zonder voorbehoud gewijzigd of zelfs gesloopt worden.

4.3. Waardering

4.3.1. *Algemene historische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de algemene historische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- Als uitdrukking van (een) culturele, sociaal-economische en/of geestelijke ontwikkeling(en);
- als uitdrukking van (een) geografische, landschappelijke en/of bestuurlijke ontwikkeling(en);
- als uitdrukking van (een) technische en/of typologische ontwikkeling(en);
- vanwege de innovatieve waarde of pionierskarakter.

De voormalige stal heeft een waarde in algemeen historische zin omdat de bouw ervan gerelateerd kan worden aan de ontwikkeling van het gebied, dat van oudsher een sterk agrarisch karakter kende. Vanuit typologisch oogpunt is het gebouw interessant en waardevol, omdat het inzicht geeft in de bouwtradities die tot in het tweede kwart van de twintigste eeuw nog zeer traditioneel genoemd mogen worden.

4.3.2. *Ensemble- en stedenbouwkundige waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de ensemble- en stedenbouwkundige waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- Als essentieel onderdeel van een groter geheel dat cultuurhistorisch, architectuurhistorisch en stedenbouwkundig van (inter)nationale betekenis is;
- vanwege de situering, verbonden met de ontwikkeling/uitbreiding van een streek, stad of wijk;
- vanwege de wijze van verkaveling/inrichting/voorzieningen;
- vanwege het aanzien van een streek, stad, dorp of wijk;
- vanwege de hoge kwaliteit van de bebouwing en de historisch- ruimtelijke relatie met groenvoorzieningen, wegen, wateren en/of de bodemgesteldheid.

De voormalige stal is een beeld- en structuurbepalend onderdeel van een landschap dat in hoge mate gekenmerkt wordt door een agrarisch karakter en bestaat uit weilanden en sloten. In de directe nabijheid zijn diverse historische, agrarische gebouwen te vinden die het landelijke karakter van de streek ondersteunen en versterken. De oriëntatie van het gebouw houdt verband met de wijze waarop het gebied achter het dijklint is verkaveld. Van het Zuid-Hollands rivierengebied kan gezegd worden dat het een landschap is dat vanuit cultuurhistorisch oogpunt van internationale waarde is.

4.3.3. *Architectuurhistorische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de architectuurhistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- het object is van belang voor de geschiedenis van de architectuur;
- het object is van belang binnen het oeuvre van een bouwmeester of architect;
- het object is van belang vanwege de hoogwaardige esthetische kwaliteiten van het ontwerp;
- het object is van belang vanwege de ornamentiek;
- het object is van belang vanwege de interieurafwerking, in samenhang met het exterieur.

De architectuurhistorische waarde van het gebouw is hoog, ondanks het relatief sobere en traditionele karakter. Deze aanduidingen hebben geenszins een negatieve connotatie, maar zijn karakteristiek voor het agrarisch bedrijf waar functie altijd voor vorm geplaatst wordt. In hoeverre het gebouw belangrijk is binnen het oeuvre van D. Burger kon binnen de kaders van het onderzoek niet worden achterhaald. Door de verbouwing tot woonhuis is er geen directe, zichtbare samenhang meer tussen het exterieur en het interieur, behoudens de inpandige structuur die gevormd wordt door de hoofddraagconstructie.

4.3.4. *Bouwhistorische waarden*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de bouwhistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- vanwege het voor de geschiedenis van de bouwtechniek;
- vanwege de afleesbaarheid van de bouwgeschiedenis (historische gelaagdheid);
- vanwege het materiaalgebruik.

Vanuit bouwhistorisch oogpunt moet gezegd worden dat de waarde gering is. De bouwmaterialen en de toepassing ervan zijn kenmerkend voor de periode waarin het gebouw tot stand kwam en daarom veelvoorkomend. Van een interessante of waardevolle historische gelaagdheid is geen sprake. In de huidige situatie kan gezegd worden dat de bouwhistorische waarde gelegen is in het feit dat het gebouw inzicht geeft in de lokale bouwtradities in het derde kwart van de twintigste eeuw.

4.3.5. *Waarden met betrekking tot de gebruikshistorie*

In de Richtlijnen Bouwhistorisch Onderzoek volgt de bepaling van de gebruikshistorische waarden op de toetsing van het object aan de hand van de onderstaande criteria:

- het object is van belang vanwege een (historische) functie, gebruik of productie in het object/complex;
- het object is van belang als herinnering aan een historische gebeurtenis of prominente bewoner/ gebruiker/ opdrachtgever.

Het pand werd gebouwd als stal en heeft decennialang als zodanig gefunctioneerd. De bouw en het gebruik zijn te relateren aan de agrarische activiteiten die hier werden ontplooid. Van een waarde als gevolg van een historische gebeurtenis, prominente bewoner/ gebruiker of opdrachtgever is geen sprake.

5. Waardestellingen

5.1.1. *Hoge monumentale waarden*

- Er zijn binnen de huidige context geen elementen aan te wijzen die een hoge waarde vertegenwoordigen.

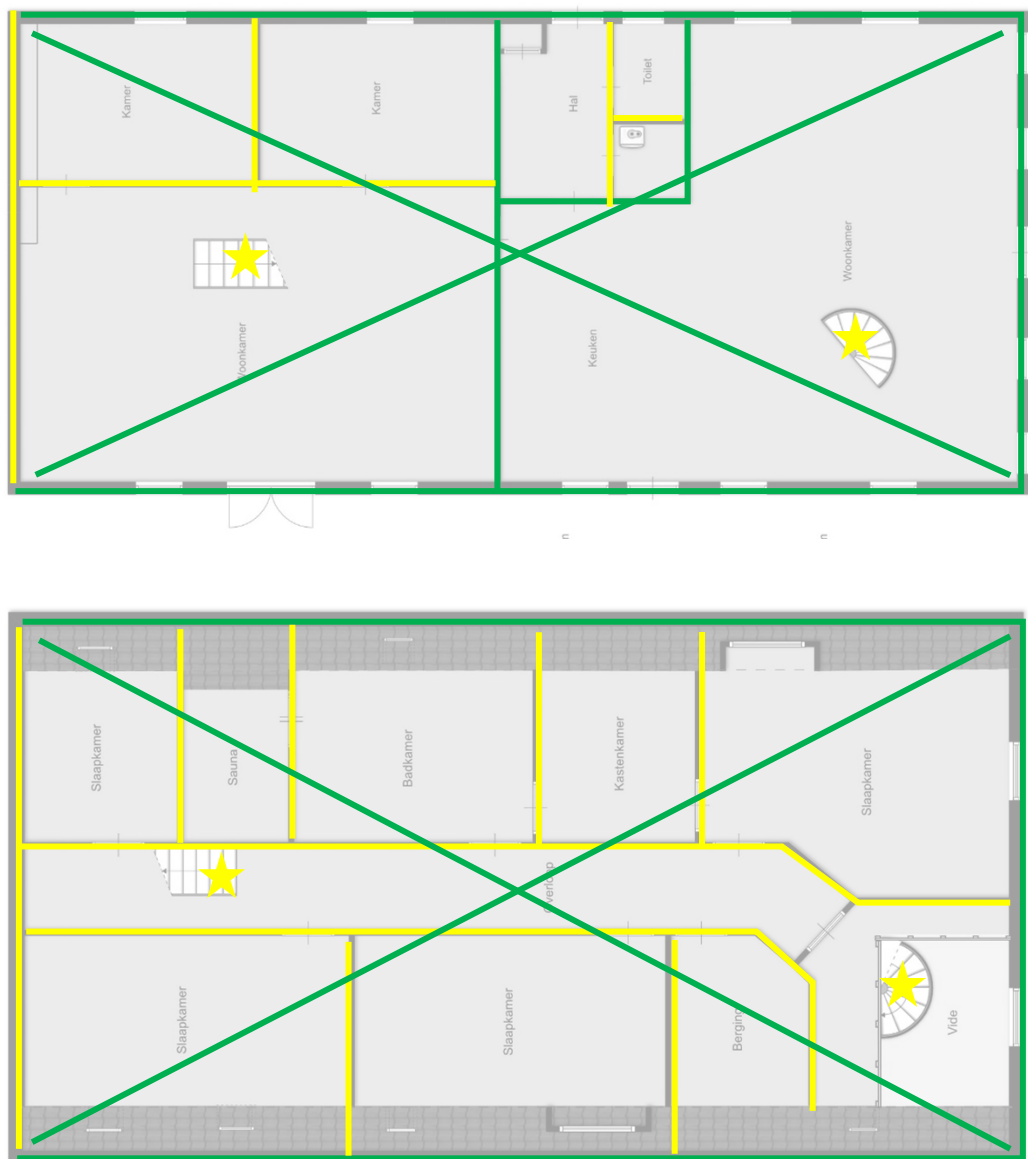
5.1.2. *Positieve monumentale waarden*

- Het casco van het pand (bestaande uit de bouwmuren, de hoofddraagconstructie en de kapconstructie) is gaaf bewaard gebleven en karakteristiek voor de bouwtijd. Tevens kan gesteld worden dat er sprake is van een relatief hoge mate van zeldzaamheid. Veel van dergelijk stalgebouwen hebben in de loop van de twintigste eeuw plaatsgemaakt voor nieuwbouw.
- De scheidingsmuur tussen de voormalige koe- en varkensstal, inclusief de klampdeur, heeft een positieve waarde als structuurbepalend element uit de bouwtijd van het pand.
- Het voormalige voerhok, inclusief de klampdeur, heeft een positieve waarde als structuurbepalend element uit de bouwtijd en tevens omdat het inzicht geeft in het oorspronkelijke gebruik.

5.1.3. *Indifferente monumentale waarden*

- De indeling van het woonhuis en alle aanpassingen die zijn doorgevoerd voor deze functie vertegenwoordigen een indifferente waarde vanwege de geringe mate van zeldzaamheid en uniciteit, mede als gevolg van het gebruikte materiaal.

5.1.4. Waardestellingsplattegronden

Legenda

- Hoge monumentale waarde
- Positieve monumentale waarde
- Indifferente waarde
- Niet waargenomen
- X Gewelf / Balklaag / Kap
- Interieur indeling
- Interieur afwerking
- ☆ Object

Figuur 19: De monumentale waarden in kleur geprojecteerd op de meest recente plattegronden. Boven: begane grond. (FA)

6. Bronnen

Literatuur

- Blijdenstijn, R. en R. Stenvert, 2000: *Bouwstijlen in Nederland 1000-1940*, Amsterdam.
- Boer, E.A.M. de, 2015: *Gemeente Nederlek. Plangebied Middelland 38 te Krimpen aan de Lek. Archeologisch bureauonderzoek en inventariserend veldonderzoek (verkennende fase). BAAC Rapport V-14.0066*, 's-Hertogenbosch.
- Herk, R. van, 1993: *Ouderkerk aan den IJssel in grootmoeders tijd*, Zaltbommel.

Websites

<https://geschiedenisvanzuidholland.nl/locatie/krimpen-aan-de-lek-en-lekkerkerk>

<http://www.historischeverenigingcrempene.nl/>

www.funda.nl

Afbeeldingen

Alle afbeeldingen zijn gemaakt door M.C. van Dam/IDDS tenzij anders vermeld.

BWT: Bouw- en woningtoezicht

FA: Funda

RCE: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

Over IDDS en de auteur

IDDS is een landelijk opererend multidisciplinair onderzoeks- en adviesbureau op het gebied van vraagstukken met betrekking tot grond, (ge)bouwen en milieu. Het werd in 1988 opgericht als petrochemisch adviesbureau met als specialisme het ontwerp van pijpleidingen voor het vervoer van chemicaliën en vloeistoffen. Vanaf 1997 ontwikkelde het bedrijf zich tot een bureau dat onder meer gespecialiseerd is in milieukundig bodemonderzoek, bodemsaneringen, asbestonderzoek en archeologie. Sinds 2016 is de afdeling archeologie uitgebreid met bouwhistoricus Michel van Dam.

Van Dam (1974) volgde in 2003 de deelstudie "Inleiding in de Bouwhistorie" aan de universiteit Leiden. Van 2005 tot 2016 werkte hij als bouwhistoricus bij bureau BAAC te 's-Hertogenbosch waar hij diverse bouw- en cultuurhistorische onderzoeken verrichtte. In 2015 werd Van Dam ingeschreven in het register van de Bond van Nederlandse Bouwhistorici. Hij is (mede) auteur van diverse publicaties over de historie van Noordwijk (ZH).